

שהיית בדור הפלגה, וכן אתה נמצא בגלגול בכל דור ודור כדוגמת הגלגל המתהפך לכמה אופנים. **וְלֹא נִגְלִית, אֲלֵא בְּדָרָא דְאַתְיִיְהִיב בִּיהַ אֲוֲרִייתָא**
עַל יְדֵךְ אמנם לא נגלית בגוף אלא רק בדור המדבר שבו ניתנה התורה על ידך.

רשב"י מבקש שרעיא מהימנא ישלים את עשרת הדברים של סוד השולחן
מִיַּד דְאַתְפְּנִישֵׁת מְעֻלְמָא, אַנְתָּ הוּא כְּשִׁמְשָׁא דְנְהִיר
בְּכָל דְרָא וְדָרָא, דְכֵר אַתְפְּנִשׁ שִׁמְשָׁא בְּלִילִיא,
נְהִיר בְּסִיְהָרָא, וּבְשֵׁתִין רְבּוּא כְכַבִּיא והנה מיד שנאספת מהעולם
 אתה הוא כשמש המאיר לכל דור ודור, וכאשר נאספת השמש בלילה היא מאיר בלבנה
 ובשמים ריבוא כוכבים. **הֲכִי אַתָּה, דְאַנְתָּ נְהִיר בְּשֵׁתִין רְבּוּא בְּכָל**
דְרָא וְדָרָא כי כך אתה מאיר בשכינה ובששים רבוא נשמות ישראל. **וְהֵאִי**
אִיהוּ דְקָא רְמוּ קַהֲלָת, (קהלת א) דֵר הוּלְךְ וְדוּר בָּא.
וְאוּקְמוּהָ רְבָנָן, אִין דֵר פְּחוּת מְשִׁשִּׁים רְבּוּא ובך רמוז קהלת
 ואמר 'דור הולך ודור בא', וביארו חז"ל אין דור פחות מששים רבוא, [קע] דהיינו שאתה נמצא
 בכל הששים רבוא שבכל דור ודור. **וְעוּד אוּקְמוּהָ, הַדוּר שְׁהוּלְךְ הוּא**
שְׁבָא, לְקַיִים (שם) מַה שְׁהִיָּה הוּא שְׁיִהִיָּה ועוד ביארו חז"ל שהדור

אור הרשב"י

[קע] כדאיתא בקהלת רבה פרשה א' ד' דור
 הולך ודור בא, ר' יודן בשם ר' לוי אומר אין
 לך בכל יום ויום שאין נולדין בו ששים רבוא
 ומתים בו ששים רבוא ומה טעם דור הולך
 ודור בא, וזרח השמש ובא השמש, ר' ברכיה
 ור' יעקב בר אבונא ור' חייא בר אבא בשם

ופרש"י ועוד זה שאלו ממנו – מנין למשה
 רמוז קודם שבא שסופו לבא. בשגם הוא –
 בשגם בגימטריא כמו משה וכתוב שם והיו
 ימיו מאה ועשרים שנה וכך היו ימי חיי משה
 כלומר עתיד לבא בשגם משה מן הנולדים
 וכן ימיו.

הלימוד היומני

שהולך הוא הדור שבא, [קעא] לקיים את מש"כ 'מה שהיה הוא שיהיה', דהיינו שאתה נמצא בכל דור ודור בסוד מ'ה ש'היה ה'וא שיהיה שהוא ר"ת מש"ה. **מִכָּאן וְאֵילָךְ, אֲשֶׁלִים עֲשֶׂרָה דְּבָרִים דִּפְתוּרָא בְּאַתְגְּלִיָּא** ולכן מכאן ואילך תשלים את העשרה דברים של סוד השולחן בגילוי בלא התלבשות בינוקא. **אֲמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא, בּוֹעִינָא קְדִישָׁא זְכָאָה חוּלְקָךְ, דִּקְדָּשָׁא בְּרִידָךְ הוּא גִלְי לָךְ, מַה דְּלֹא גִלְי לְכָל נְבִיא וְחוּזָה, וְלֹא לְמֵאן וְלְמֵאן** ואז אמר הרעיא מהימנא מאור קדוש רשב"י, אשרי חלקך שהקב"ה גילה לך מה שהוא לא גילה לשום נביא וחווה, אלא רק לגלגולי נשמות של משה ולגלגולי נשמות של יהושע (דמשק אליעזר).

אור הרשב"י

(איוב לח יד), וממי את למד משמואל הרמתי, כשהעלה אותו שאול מהו א' לאשה מה תארו ותאמר איש זקן עולה והוא עוטה מעיל (שמואל א' כח יד), שכך היה לבוש שני ומעיל קטן תעשה לו אמו (שמואל א' ב יט), ולמה כשם שאדם הולך כך הוא בא, שלא יאמרו רשעי עולם משמתו רפא אותן הקדוש ברוך הוא ואחר כך הביאן, דומה שאין אלו אותן אלא אחרים הן, הקדוש ברוך הוא אמ' אם כן יעמדו כשם שהלכו ואחר כך אני מרפא אותן.

ר' לוי בר סיסוי משזרחה השמש ובא השמש דור הולך ודור בא, ומניין לדור שהוא ששים רבוא, שנאמר (דברים א') אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה ואתו הדור ששים רבוא היה.

[קעא] כדאיתא בכראשית רבה פרשת ויגש פרשה צה כשם שאדם הולך כך הוא בא הי, הולך עוור ובא עיור, הולך חרש ובא חרש, הולך אלם ובא אלם, הולך פסח ובא פסח, כשם שהוא הולך לבוש כך הוא בא לבוש שני תתהפך כחומר חותם ויתיצבו כמו לבוש

רעיא מהימנא מבאר ב' ככרות כנגד שני לוחות הברית

תְּנִינָא, לְמַבְצַע עַל שְׁנֵי כְּפָרוֹת בְּשַׁבַּת, דְּאֵינּוּן רְמִיזוּן בְּתַרֵּי לוחי אורְיִיתָא, דְּאֵתִיְהִיבוּ

בְּשַׁבַּת זִוְגוֹת [קעב] והמשיך הרעיא מיהמנא לבאר את סוד העשרה דברים

שבסעודה, ואמר שהדבר השני הוא לבצוע על ב' ככרות בשבת [קעג] והם רמוזים בשני

לוחות הברית של התורה. **דְּבִיזְמָא תְּלִיתָאָה נַחְתּוּ, דְּבִיָּה תְּרִי**

זְמַי טוֹב, וּבְשַׁבַּת אֵתִיְהִיבַת, תְּרִין נוֹקְבִין לְתַרֵּין

טְבִין והם ירדו ביום השלישי לפרישתם, ומשום כך נכפל בו 'כי טוב', ובשבת הם ניתנו

לישראל, [קעד] ובוזה ניתנו ב' הנקבות לאה ורחל לייחוד עם היסוד הנקרא טוב, דהיינו

ששורש לאה הוא ביסוד דאמא ושורש רחל הוא ביסוד דאבא, ובש"ק מאיר כתר דרחל

הנמצא בת"ת דז"א ששם שני היסודות של או"א (הרמ"ז). **וְאָף עַל גַּב**

דְּאוּקְמוּהָ דְּשָׂדִים מְמַנִּין עַל זִוְגוֹת, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ שְׁנֵי

בֵּיצִים, שְׁנֵי אֲגוּזִים. הִלְכָּה לְמִשָּׁה מְסִינֵי שְׁלוּחֵי מְצוּהָ

אֵינָן נְזוּקִין והגם שאמרו חז"ל שהשדים ממונים על הזוגות, ומשום כך אסרו חז"ל

אור הרשב"י

[קעג] עיין בהנהגה לעיל רע"ב ע"א.

[קעד] כדאיתא בשבת דף פו עמוד ב' ודכולי

עלמא – בשבת ניתנה תורה לישראל, כתיב

הכא זכור את יום השבת לקדשו, וכתיב התם

ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה, מה

להלן – בעצומו של יום, אף כאן – בעצומו

של יום.

[קעב] וביאר ההרמ"ז ואמרו זוגות, בלשון

רבים והם לא היו אלא זוג אחד, נראה

דסבירא ליה כרשב"י במסכת שקלים

דירושלמי פ"ו ה"ה, שבכל לוח היו שני

פעמים עשרת הדברות, כמשה (שמות לב,

טו) כתובים משני עבריהם, שבזה היו בסוד

פנים בלי אחור, וכנגד זה היה משה (שמות

כד, יח) בהר ארבעים יום.

לאכול שני ביצים ושני אגוזים, [קנעה] מכל מקום אנו בוצעים על ב' ככרות כי שלוחי מצוה

אינם ניזוקים [קנו].♦

אור הרשב"י

אין בהם משום זוגות. עולא למעמיה, דאמר עולא, ואמרי לה במתניתא תנא: עשרה כוסות תיקנו חכמים בבית האבל. ואי סלקא דעתך עשרה כוסות יש בהן משום זוגות – היכי קיימי רבנן ותקנו מילתא דאתי לידי סכנה? אבל תמניא – יש בהן משום זוגות. רב חסדא ורבה בר רב הונא דאמרי תרווייהו: שלום, לטובה – מצטרף, לרעה – לא מצטרף. אבל שיתא – יש בהן משום זוגות. רבה ורב יוסף דאמרי תרווייהו: ויחנך – לטובה – מצטרף, לרעה – לא מצטרף. אבל ארבעה – יש בהן משום זוגות. אביי ורבא דאמרי תרווייהו: וישמרך לטובה מצטרף, לרעה לא מצטרף. ואזדא רבא למעמיה, דרבא אפקינהו לרבנן בארבעה כוסות. אף על גב דאיתזק רבא בר ליואי – לא חש לה למילתא. דאמר: ההוא משום דאותבן בפירקא הוה. אמר רב יוסף, אמר לי יוסף שידא: אשמדאי מלכא דשידי ממונה הוא אכולהו זוגי, ומלכא לא איקרי מזיק. איכא דאמרי לה להאי גיסא: אדרבה, מלכא (רתחנא הוא), מאי דבעי עביד, שהמלך פורץ גדר לעשות לו דרך ואין מוחין בידו. אמר רב פפא, אמר לי יוסף שידא: בתרי – קטלינן, בארבעה – לא קטלינן, בארבעה – מזקינן. בתרי – בין בשונג בין במזיד, בארבעה במזיד – אין, בשונג – לא וכו',

[קנעה] כדאיתא בפסחים ק"ט ע"ב, ולא יפחתו לו מארבעה. היכי מתקני רבנן מידי דאתי בה לידי סכנה? והתניא: לא יאכל אדם תרי, ולא ישתה תרי, ולא יקנח תרי, ולא יעשה צרכיו תרי. אמר רב נחמן: אמר קרא ליל שמרים – ליל המשומר ובא מן המזיקין. רבא אמר: כוס של ברכה מצטרף לטובה, ואינו מצטרף לרעה. רבינא אמר: ארבעה כסי תקינו רבנן דרך חירות, כל חד וחד. מצוה באפי נפשה הוא. לא יעשה צרכיו תרי. אמאי? נמלך הוא! – אמר אביי: הכי קאמר לא יאכל תרי וישתה תרי, ולא יעשה צרכיו אפילו פעם אחת, דילמא חליש ומיתרע. תנו רבנן: שותה כפלים – דמו בראשו. אמר רב יהודה: אימתי – בזמן שלא ראה פני השוק, אבל ראה פני השוק – הרשות בידו. אמר רב אשי: חזינא ליה לרב חנניא בר ביבי דאכל כסא הוה נפיק וחזי אפי שוקא. ולא אמרן אלא לצאת לדרך אבל בביתו לא. אמר רבי זירא: ולישן – כלצאת לדרך דמי. אמר רב פפא: ולצאת לבית הכסא – כלצאת לדרך דמי. ובביתו לא? והא רבא מני כשורי, ואביי כי שתי חד כסא מנקיט ליה אימיה תרי כסי בתרי ידיה, ורב נחמן בר יצחק כי הוה שתי תרי כסי מנקיט ליה שמעיה חד כסא, חד כסא – מנקיט ליה תרי כסי בתרי ידיה! – אדם חשוב שאני. אמר עולא: עשרה כוסות

הלימוד היומני